

rede af de begge vedkommende Udgifter, skulde forkortes fra 5 Mar. til 3 Mar. Dette Forslag fra Udvalgets Side er væsentligt begrundet derpaa, at disse Districter kunne være af en meget hurtigt værlende Bessaffenhed. Det har allerede viist sig, at saadanne Landdistricter i Løbet af nogle faa Mar. kunne væsentligt forandre Charakter; de kunne blive ganske anderledes tæt befolkede, end de tidligere have været, og de Omstændigheder, som have Indflydelse paa Skatteevnen, kunne altsaa ogsaa i et forholdsvis kort Tidsrum meget forandres. Derfor har man troet, at det vilde være rettere, at det Tidsrum, for hvilket Bestemmelse skal tages, ikke blev fuldt saa langt, som foreslaaet i Regjeringsudkastet. Man har tilladt sig at tilføie, at første Gang skulde Bestemmelsen tages efter Gjennemsnittet af de 3 sidste Mar, fordi man har anseet det for at være heldigt at antyde, at det ikke var Meningen, at der pludseligt skulde skee en stor Revolution i disse Forhold, men at Bestemmelsen væsentligt skulde grundes paa, hvad der havde været i Brug. Man har endelig i Slutningen af § 4 foreslaaet en lille Omændring, hvis Hensigt jo er ispinefaldende, nemlig at sætte Borgerrepræsentationen eller Byraadet, som det nu hedder, og vedkommende Amtsråd paa aldeles lige Fod, saaledes, at, forsaavidt disse to communale Autoriteter ikke kunde blive enige, skal Spørgsmaalet indstilles til Indenrigsministeren. De Forslag, der iøvrigt ere stillede til § 4, ere saadanne Redaktionsforandringer, som efter hvad der tidligere er passeret, enten maae ansees vedtagne, eller at ville blive forkastede, da lignende Forslag ere forkastede ved tidligere Paragrafer. Udvalget har imidlertid gjort Forslag til, at der førend § 4 i Lovforslaget indfættes nogle Paragrafer, hvis Indhold væsentligt skulde være, noget nærmere at bestemme Byraadets Indflydelse, for det Første paa forskjellige Anliggender, som hidtil mere eller mindre have været undergivne Styrelse og Behandling af særskilte Commissioner, og dernæst ved Antagelsen af de forskjellige communale Bestillingsmænd. Det er i den første Henseende navnlig § 19 i Forordningen af 1837, der er lagt til Grund for Udvalgets Forslag, dog med forskjellige Forandringer, og

indeholdes Udvalgets Forslag i denne Henseende i de 2 nye §§ 9 og 10. Af de ikke faa Endbringsforslag, der ere stillede til disse Paragrafer, er der en stor Deel, hvorom det er overflødigt at anføre Videre, da det gjælder om disse Forslag, hvad jeg nylig anførte, at de enten maae ansees for vedtagne eller bortfaldne ifølge de tidligere stedfundne Afstemninger. Der bliver ved disse 2 Paragrafer egentlig kun et Realitetsspørgsmaal af nogen større Betydning tilbage, ligesom der er nogle enkelte Redaktionsforslag, som ikke ere afgjorte ved tidligere Afstemninger. Forslaget under Nr. 72 er et Redaktionsforslag, der gaaer ud paa, at det første Punktum i den af Udvalget paa Grundlag af Forordningen af 1837 § 19 foreslaaede nye § 9 skal deles i 2 Punkummer. Dette Forslag skal Udvalget tillade sig at anbefale. Det Forslag, der findes under Nr. 78 af det samme værende Medlem, staaer i Forbindelse med Forslaget under Nr. 80, og maa dets Skæbne efter min Opfattelse væsentligt beroe paa, hvad der maatte blive vedtaget med Hensyn til det af den høitærende Indenrigsminister under Nr. 75 stillede Forslag. Dette staaer i Forbindelse med det, som jeg før tillod mig at sige, eneste væsentligste Realitetsspørgsmaal, som for Tiden foreligger til Forhandling. Medens Udvalget nemlig i andre Henseender væsentligt har holdt sig til § 19 i Forordningen af 1837, hvad disse Commissioner angaaer, og indskrænket sig til at foreslaae, at det communale Element skulde gjøres noget stærkere i Kirkeinspektionerne, og at der skulde tilføies en Bestemmelse om, at de særlige Commissioner, som der enkelte Steder har været i reent communale Anliggender, for Fremtiden skulde falde bort, — har Udvalget troet med Hensyn til Havnevesen at maatte gjøre Forslag om en mere indgribende Forandring. Udvalget har meent, at, vel beseet, maatte Havnevesenet i de Kjøbstæder, som ikke fra Staten have modtaget Bidrag til deres Havne, ligesaa fuldt ansees for et kommunalt Forhold som mange andre Indretninger i Kjøbstæderne, hvori Staten maa siges at have en middelbar Interesse, og det har derfor foreslaaet, at Havnevesenet, undtagen i de to Byer, til hvis Havne Staten har bidraget, skulde undergives Communalbe-